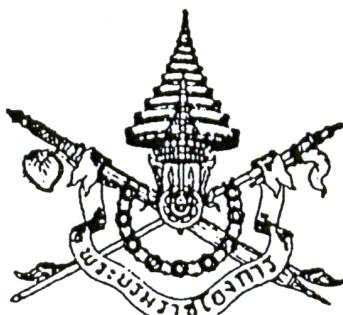

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๓

เดือน ๑๐๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ประกาศโดย พ.ร.บ. จัดตั้งราชบัณฑุรัตน์ให้เป็นสถาบันแห่งชาติ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘
*พระราชบัญญัติ

บรรณาธิการนิตยสารราชบัณฑุรัตน์

พ.ศ. ๒๕๖๘

กฎบัตรดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘
เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยบรรณาธิการนิตยสารราชบัณฑุรัตน์ ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ไว้แล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบรรณาธิการนิตยสารราชบัณฑุรัตน์ พ.ศ. ๒๕๖๘”

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๔

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๔

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“บรรยักษ์” หมายความว่า บรรยักษ์เงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบรรยักษ์เงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม

“การธุระอุตสาหกรรมขนาดย่อม” หมายความว่า การประกอบอุตสาหกรรม การทำหัตถกรรม หรือการประกอบกิจการอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ โดยมีลักษณะเป็นกิจการขนาดย่อมที่บุคคลภาคเอกชนเท่านั้นเป็นเจ้าของ และมีทรัพย์สินถาวรตามจำนวนที่กำหนดโดยกฎหมาย

“หลักทรัพย์” หมายความว่า

(๑) ตัวเงินคลัง

(๒) พันธบัตร

(๓) ตัวเงิน

(๔) หุ้นหรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น

(๕) หุ้นกู้หรือหุ้นกู้แปลงสภาพ

(๖) ตราสารหรือหลักฐานแสดงสิทธิในทรัพย์สินของโครงการลงทุนหรือในสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อตราสารหรือหลักฐานแสดงสิทธิในทรัพย์สินของโครงการลงทุน

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๕

เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๒๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๔

(๗) ตราสารหรือใบสำคัญหรือหลักฐานแสดงสิทธิอันได้รับอนุตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

“เงินกองทุน” หมายความว่า ทุนที่ชำระแล้ว ซึ่งรวมทั้งส่วนล้ำมูลค่าหุ้น ทุนสำรอง เงินสำรองที่ได้จัดสรรจากกำไรสุทธิ และกำไรสุทธิคงเหลือจากการจัดสรรแล้ว

“ผู้ถือหุ้น” หมายความว่า ผู้ถือหุ้นของบุรษทเงินทุนอุดสาหกรรมขนาดย่อม

“ประกันชื่อ” หมายความว่า ชื่อหรือตกลงจะชื่อหลักทรัพย์ที่ออกใหม่ทั้งหมด หรือแต่งตั้งส่วนจากผู้ออก เพื่อการจำหน่ายต่อไป

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุดสาหกรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมายและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎหมายและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้ง

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งบุรษทขึ้นตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๖

เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๒๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๔

ว่า “ บรรยัทเงินทุนอุดสาหกรรมขนาดย่อม ” และให้บรรยัทเป็นนิติบุคคล
ให้บรรยัทตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และจะตั้งสาขาขึ้น
ณ ที่ใดในราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขาต้องได้รับอนุมัติ
จากรัฐมนตรีก่อน

มาตรา ๖ ความรับผิดชอบของผู้ถือหุ้นแต่ละคน ให้จำกัดเพียง
เท่าจำนวนเงินที่ซึ่งส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ

มาตรา ๗ ให้กำหนดทุนเรือนหุ้นของบรรยัทเป็นจำนวนหุ้นสามัญ
สามล้านหุ้นมีมูลค่าหุ้นละหนึ่งร้อยบาท รวมเป็นทุนสามร้อยล้านบาท
ทุนของบรรยัทอาจเพิ่มขึ้นได้ด้วยการออกหุ้นสามัญใหม่ โดยมติ
พิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น แต่การลดทุนจะกระทำมิได้

ในระยะเริ่มแรกให้กระทรวงการคลังถือหุ้นตามวรรคหนึ่งไม่น้อย
กว่าร้อยละยี่สิบห้า แต่เมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ¹
แล้ว ให้นับหุ้นที่รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือ
นิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น รวมเข้าเป็นจำนวนหุ้นที่กระทรวง
การคลังจะต้องถือไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าดังกล่าวนั้นด้วย

มาตรา ๘ ให้บรรยัทเสนอต่อประชาชนและหรือบุคคลใด ๆ
ตามที่บรรยัทจะกำหนด ให้เข้าซื้อซื้อหุ้นที่ระบุในมาตรา ๗ ตามเวลา วิธี
การ และจำนวนที่บรรยัทกำหนด และให้บรรยัทจัดออกหุ้นเหล่านั้นได้

มาตรา ๙ เมื่อมีผู้เข้าซื้อซื้อหุ้นที่ระบุในมาตรา ๗ เป็นจำนวน
ไม่ต่ำกว่าหนึ่งล้านห้าแสนหุ้นและได้ชำระเงินเต็มมูลค่าแล้ว ให้คณะ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๙

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๕

กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๑๕ นัดประชุมผู้ถือหุ้นโดยไม่ชักชา เพื่อปรึกษากิจการที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และกิจการอื่นตามที่จำเป็น

มาตรา ๑๐ ภายหลังที่บรรยัทได้มีผู้ถือหุ้น และได้มีการประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งกรรมการตามความในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้นำทบัญญัติที่ว่าด้วยบริษัทจำกัดในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่บรรยัทโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทปฏิบัติแก่บรรยัทเช่นเดียวกับบริษัทจำกัด

หมวด ๒

วัตถุประสงค์

มาตรา ๑๑ วัตถุประสงค์ของบรรยัทมีดังต่อไปนี้

(๑) ช่วยเหลือในการจัดตั้ง การขยาย และการปรับปรุงการธุระอุตสาหกรรมขนาดย่อม

(๒) สนับสนุนและดำเนินการให้มีทุนส่วนเอกชนทั้งในและนอกอาณาจักรเข้าร่วมในการธุระอุตสาหกรรมขนาดย่อม

มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีการประชุมผู้ถือหุ้นตามมาตรา ๕ แล้ว ให้บรรยัทมีอำนาจกระทำการต่างๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๑ และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๙

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๔

(๑) ให้การธุรاةอุตสาหกรรมขนาดย่อมกู้ยืมเงิน หรือร่วมกับสถาบันการเงินอื่นให้การธุรاةอุตสาหกรรมขนาดย่อมกู้ยืมเงินในวงเงินกู้รายละไม่เกินสิบล้านบาท หรือไม่เกินจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรี ทั้งนี้ โดยมีหรือไม่มีหลักประกันก็ได้

(๒) ให้อุปการะในการเงินด้วยวิธีซื้อหลักทรัพย์ หรือด้วยวิธีจัดให้ได้มาซึ่งส่วนได้เสียอื่นใด

(๓) ประกันซื้อ

(๔) จัดให้มีเงินกัดบัญชีหักภาษีจากการลงทุนที่บรรยายได้มาจากการลงทุน

(๕) กู้ยืมเงินในหรือนอกราชอาณาจักรเพื่อธุรกิจของบรรษัท และให้หลักประกันเงินที่กู้ยืม

(๖) ใช้เงินคงเหลืออยู่เปล่ากองบรรษัทซื้อหลักทรัพย์ที่มั่นคง

(๗) จัดให้ได้มา ถือกรรมสิทธิ์ เช่าหรือให้เช่า จำนวนหรือรับจำนวน จำนวนหรือรับจำนวน แลฯ ขายหรือจำหน่ายด้วยวิธีอื่นใดซึ่งอสังหาริมทรัพย์ สังหาริมทรัพย์ หรือหลักทรัพย์

(๘) เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคาร

(๙) จัดให้ได้มาซึ่งสัมปทาน สิทธิ หรือเอกสารสิทธิ์ใดๆ บรรดาที่บรรษัทเห็นว่าจะช่วยให้วัตถุประสงค์ของบรรษัทสำเร็จผล

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๕
เดือน ๑๐๙ ตอนที่ ๒๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๕

(๑๐) ให้กำแน่น้ำเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ และทางเทคนิค แก่การธุระอุตสาหกรรมขนาดย่อม และช่วยให้การธุระอุตสาหกรรมขนาดย่อมนั้นได้รับบริการเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการและทางเทคนิค

(๑๑) รับชำระเงินได้ ๆ เกี่ยวกับเงินที่บรรษัทให้กู้ยืม แม้ก่อนวันถึงกำหนดชำระ

(๑๒) สั่งจ่าย รับรอง หรือสลักหลังตัวเงินหรือใช้เงินตามตัวเงินเพื่อประโยชน์แห่งธุรกิจของบรรษัท

(๑๓) จัดให้มีการลงทะเบียนตามสมควรแก่ลูกจ้าง หรือผู้ที่พ้นจากการเป็นลูกจ้างของบรรษัทและครอบครัวของบุคคลเหล่านั้น

(๑๔) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของบรรษัท

มาตรา ๑๓ บรรษัทต้องไม่ลงทุนในกิจการใดที่กรรมการของบรรษัทเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นกรรมการ หรือเป็นผู้ถือหุ้น หรือมีส่วนได้เสียอย่างหนึ่งอย่างใดอยู่ด้วย ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้บรรษัทซื้อหรือมีไว้เป็นประจำซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่

(๑) เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับดำเนินธุรกิจ หรือสำหรับลูกจ้างของบรรษัท

(๒) เป็นการได้มาจากการซื้อขาย หรือเช่า การประภันหนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๐

เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๒๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๔

หรือจากการซื้อสั่งหาริมทรัพย์ที่จำนำองไว้กับบรรษัทจากการขายทอดตลาด โดยคำสั่งศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

บรรดาอสั่งหาริมทรัพย์ที่ตกเป็นของบรรษัทตาม (๒) ให้บรรษัท จำหน่ายภายใต้ชื่อเป็นผู้ดูแลแต่เดียวที่อสั่งหาริมทรัพย์นั้นตกเป็นของบรรษัท เว้นแต่รัฐมนตรีจะขยายระยะเวลาให้หรือให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็น สถานที่ตาม (๑)

หมวด ๓

การจัดการ

มาตรา ๑๕ ในวาระเริ่มแรกก่อนมีผู้ถือหุ้น ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังร่วมกันแต่งตั้ง คณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งประจำองค์กรด้วยผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรมแต่งตั้งสองคน และผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง แต่งตั้งสองคน เป็นกรรมการ มีหน้าที่กำหนดข้อบังคับของบรรษัทฯ ด้วย กิจการต่าง ๆ ที่มิได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และออกหนังสือชี้ชวน เพื่อเสนอขายหุ้น และกระทำหน้าที่และกิจการอื่นซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ริบ จัดตั้งบริษัท

มิให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๘ (๔) และมาตรา ๑๙ (๑) มาใช้บังคับ แก่การดำเนินการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อบังคับของบรรษัทตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุม ผู้ถือหุ้นและบรรษัทจะแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับได้ต่อเมื่อที่ประชุมผู้ถือ

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๑

เดือน ๑๐๘ ตอนที่ ๒๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๕

หุ้นลงมติตัวยกคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด

มาตรา ๑๖ ในการประชุมผู้ถือหุ้นตามมาตรา ๕ ให้เลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นจากจำนวนกรรมการตามมาตรา ๕ อีกสองคน รวมเป็นหกคน และเมื่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นเห็นสมควรจะเลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นอีกไม่เกินสองคนก็ได้

มาตรา ๑๗ เมื่อสื้นรอบปีบัญชีของบรรษัทแต่ละปี ให้กรรมการตามมาตรา ๕ และกรรมการตามมาตรา ๖ ออกจากตำแหน่งฝ่ายละหนึ่งคนโดยวิธีจับสลาก และให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งกรรมการเพื่อเข้าดำรงตำแหน่งแทน

เมื่อสื้นรอบปีบัญชีที่สี่ของบรรษัท และทุกสื้นปีบัญชีถัดไป ให้กรรมการหักคณะพันจากตำแหน่ง และให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งคณะกรรมการซึ่งใหม่ ทั้งนี้ โดยให้คณะกรรมการซึ่งพันจากตำแหน่งยังคงอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินกิจการของบรรษัทต่อไปเพียงเท่าที่จำเป็นจนกว่าคณะกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งซึ่งใหม่เข้ารับหน้าที่

การเลือกตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของบรรษัท และกรรมการที่ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับเลือกตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๑๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๗ กรรมการ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๒

เดือน ๑๐๘ ตอนที่ ๒๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๔

พื้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจาก

(๓) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม

มาตรา ๑๕

(๔) ที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบรรษัทให้ออก

ในกรณีที่กรรมการพื้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เลือกตั้งบุคคล
ผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ เข้าดำรงตำแหน่ง^{แทน}

มาตรา ๑๕ กรรมการต้องมีคุณสมบัติตาม (๑) และไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามตาม (๒) (๓) และ (๔) ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ถือหุ้นของบรรษัทไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยหุ้น
หรือเป็นผู้แทนของบริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ถือหุ้นของ
บรรษัทไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยหุ้น

(๒) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
สามารถ

(๔) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
ในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริต

มาตรา ๒๐ ทราบได้ที่เงินซึ่งรัฐบาลให้บรรษัทถือยึดยังมีค้างอยู่ หรือ^{การค้าประจำที่รัฐบาลให้ไว้ตามมาตรา ๒๖ ยังไม่สิ้นอายุการบังคับ ให้}

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๓

เดือน ๑๐๘ ตอนที่ ๒๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๔

รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้แทนกระทรวงการคลังและผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม
แห่งละหมาดเป็นกรรมการ เพิ่มขึ้นจากจำนวนกรรมการที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจถอดถอนและแต่งตั้ง^{บุคคลอื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทนได้}

กรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้อภัยในตำแหน่งคราวละ
สองปี

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวรรคสอง อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีก
ได้แต่ต้องไม่เกินสองคราวติดต่อกัน

ให้นำมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่กำกับและควบคุม^{โดยทั่วไปซึ่งการดำเนินงาน การบริหารกิจการ และธุรกิจของบรรยัท และให้มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ที่บรรยัทจะพึงกระทำได้ อำนาจเช่นว่านี้ให้ รวมถึง}

(๑) จ่ายเงินของบรรยัทเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายได้ ที่เกิด^{ขึ้นในการขัดกิจการและการประกอบธุรกิจตามวัตถุประสงค์ของบรรยัท การให้สินจ้างแก่กรรมการและลูกจ้างของบรรยัท}

(๒) ควบคุมให้มีการตรวจสำรวจทุกฉบับที่การธุรاة^{อุตสาหกรรมขนาดย่อมยึดขึ้นมาเพื่อขอรับอุปกรณ์ในทางการเงินของบรรยัท และให้รับไว้พิจารณาเฉพาะแต่ที่เห็นควรในทางเทคนิค การเงิน การเศรษฐกิจ และนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมของรัฐบาล โดยมิต้องคำนึงถึงการอื่นใดทั้งสิ้น}

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๕

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๔

ทราบได้ที่เงินรัฐบาลให้บรรณาธิการถือเป็นบัญชีของรัฐบาล หรือการดำเนินการที่รัฐบาลให้ไว้ตามมาตรา ๒๖ ยังไม่สืบอาญาการบังคับ การกำหนดนโยบายในการบริหารกิจการของบรรณาธิการต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการนี้ประกอบด้วยผู้ซึ่งอยู่ในตำแหน่งคณะกรรมการไม่น้อยกว่าสามคน และไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ และให้มีอำนาจและหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย อำนาจและหน้าที่ที่จะมอบหมายให้นั้นต้องไม่เป็นการเด็ดเอี่ยมเสียต่ออำนาจและหน้าที่ของผู้จัดการทั่วไปตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ซึ่งมีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) เป็นผู้จัดการทั่วไปของบรรณาธิการ

ให้ผู้จัดการทั่วไปเป็นผู้บริหารกิจการของบรรณาธิการให้เป็นไปตามนโยบาย ที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชาลูกจ้างของบรรณาธิการทุกตำแหน่ง

ให้ผู้จัดการทั่วไปเป็นกรรมการของบรรณาธิการโดยตำแหน่ง

มาตรา ๒๔ ทราบได้ที่เงินซึ่งรัฐบาลให้บรรณาธิการถือเป็นบัญชีของรัฐบาล หรือ การดำเนินการที่รัฐบาลให้ไว้ตามมาตรา ๒๖ ยังไม่สืบอาญาการบังคับ การแต่งตั้งผู้จัดการทั่วไปของบรรณาธิการต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

มาตรา ๒๕ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้จัดการทั่วไปเป็นผู้แทนของบรรณาธิการ แต่ผู้จัดการทั่วไปจะมอนอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำแทนตนเฉพาะในกิจการได้ก็ได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๕

เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๔

หมวด ๕
การค้ำประกันเงินถ้วน

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่บรรยักษ์ขอให้รัฐบาลค้ำประกันเงินถ้วนที่บรรยักษ์ยืมเงินจากแหล่งให้ถูกยืมในต่างประเทศหรือภายในประเทศไทย ให้รัฐบาลมีอำนาจค้ำประกันเงินถ้วนนั้นได้แต่จำนวนเงินถ้วนที่จะค้ำประกันเมื่อรวมกับต้นเงินถ้วนที่การค้ำประกันของรัฐบาลซึ่งก้างอยู่ต้องไม่เกินสิบสองเท่าของเงินกองทุนของบรรยักษ์เมื่อคำนวณเป็นเงินตราไทย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการค้ำประกันตามอำนาจที่มีอยู่ในกฎหมายใด

การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อทราบยอดรวมของเงินถ้วนตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราถัวเฉลี่ยประจำวันที่ทุนรักษาาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราได้กำหนดไว้ในวันทำสัญญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๗ ให้โอนบรรดาภิการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และความรับผิดชอบของสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ไปเป็นของบรรยักษ์ ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้มังคบ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๖

เดือน ๑๐๘ ตอนที่ ๒๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ ชั้นวากม ๒๕๓๔

ส่วนของทรัพย์สิน เมื่อหักด้วยหนี้ที่โอนตามภาระหนี้แล้ว ให้นำไปซื้อหุ้นของบรรษัทในนามของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๙ ให้โอนบรรดาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานชนกิจ อุตสาหกรรมขนาดย่อม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ไปเป็นของบรรษัท แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ พระราชนูญญัตินี้ใช้มังคบ

ให้พนักงานและลูกจ้างซึ่งโอนไปตามภาระหนี้มีฐานะเป็นพนักงาน หรือลูกจ้างของบรรษัท แล้วแต่กรณี โดยให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมจนกว่าจะได้มีการ บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๒๕ การโอนพนักงานหรือลูกจ้างตามมาตรา ๒๙ ให้อธิบาย ถึงการให้ออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่งนี้หรือเลิกห้างโดยไม่มีวิ ความผิดและให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จ ลูกจ้าง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลตำรวจเอก เก้า สารสิน

รองนายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๙

เดือน ๑๐๙ ตุลาที่ ๒๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๔

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินั้น คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งบรรษัทซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลเพื่อเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยยิ่งขึ้น อันจะมีผลส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ขยายตัวไปสู่ชนบทเพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงานและการฉะลอกการอพยพของประชาชนเข้ากรุงเทพมหานคร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้